

تا اسکار

انتخابی بر اساس منافع ملی

امیر اسفندیاری*

• اعضای هیات انتخاب بدون هیچ فشاری از سوی نهادهای مختلف گذشته را انتخاب کردند. یکی از دلایلی که در همه این سال‌ها اسامی هیات انتخاب اعلام نمی‌شد همین بود که کسی نتواند در تصمیم‌گیری آنها تاثیر بگذارد و در عین آزادی عمل آرایشان را اعلام کنند. هیات انتخاب رایشان را براساس منافع ملی و سببهای ایران اعلام کرد. شاید به همین دلیل هم آقای کیمیایی در یادداشتی که نوشتند گفتند قذله اشکی برای تصمیمی که گرفتند ریخته باشند، اما در نهایت تصمیم جمعی بر این بود که گذشته انتخاب شود. هیات انتخاب مانند سال‌های قبل بار بررسی دقیق، همه فیلم‌هایی که سال گذشته در ایران به نمایش درآمد در نهایت به فهرست ۱۲ تایی قلییها رسید این فهرست بعد از بررسی دوباره به دو فیلم «در بند» و «گذشته» ختم شد. این دو فیلم در قد و اندازه هم بودند و هر کدام می توانستند به‌عنوان گزینه نهایی انتخاب شوند به همین دلیل بخش‌های طولانی برای انتخاب یکی از این دو فیلم در گرفته بحث‌هایی ناشی از این غدغغه که اگر فیلمی به‌عنوان نماینده ایران معرفی می‌شود باید بهترین اتفاق را برای جمهوری اسلامی ایران به همراه داشته باشد. به همین منظور با توجه به پیشنهاد قوی‌تر فیلم گذشته این فیلم به‌عنوان گزینه اصلی انتخاب شد. «گذشته» فیلمی با اندیشه‌های ایرانی است. اصغر فرهادی، کارگردان این فیلم، برآمده از سینمای ایران است و با آن بیگانه نیست. او به‌عنوان سینماگری ایرانی شناخته شده است که با نام ایران بارها افتخار کسب کرده است. در نهایت با وجود ویژگی‌های خوب «در بند» هیات انتخاب منافع ملی را بر منافع دیگر مقدم دانست و انتخابی را انجام داد که شناس بیشتری برای درخشیدن داشت. می‌دانیم که هر کشور برای معرفی نماینده، یک گزینه دارد. ما اگر اجازه انتخاب بیشتر داشتیم حتما در بند را هم انتخاب می کردیم. مطمئن باشید فیلمی انتخاب شده که دیده می‌شود و امروز فیلم گذشته هر افتخاری به دست بیاورد، برچم جمهوری اسلامی ایران را برافراشته می‌کند و با نام ایران خواهد درخشید. البته هیچ ضمانتی وجود ندارد که گذشته در اسکار موفق باشد یا نه؛ اما هیات انتخاب فیلمی را انتخاب کرد که بهترین ویژگی‌ها را داشت.

*مدیر بخش بین‌الملل فارابی و سخنگوی هیات انتخاب

هفت‌جهان

فرش قرمز سینمای چین برای «چالیوود»

از دهای سرخ «هالیوود» را می‌بلعد؟

نیما توسلی

• ساموئل گلدوین، بنیانگذار چندین استودیوی فیلمسازی در هالیوود؛ از جمله استودیوی موفق پارامونت بود؛ استودیویی که سنگبنای آن را درست یک قرن پیش در سال ۱۹۱۳، او به اتفاق چندین شریک دیگر بنا نهاد. حال بعد از گذشت یک قرن، در حالی که سینما از هنر به صنعت چرخش عظیم روپوش شده است، «اوگت چپلین» ثروتمندترین مرد چین در آستانه ۵۹سالگی، نه‌تنها استودیو بلکه صنعت سینمایی جدید و رقابت‌پذیری را برای ازدهای سرخ پیش‌بینی کرده است. یکشنبه گذشته، تطفه شکل‌گیری «چالیوود» در گوانگژو، شهر ساحلی باستانی و بزرگ شرق چین، بسته شد. بر آغاز هزاره سوم، که چین توانسته در زمینه‌های مختلف سرمایه‌داری و بازارهای جهانی رقیبی جدی برای تمامی صنایع باشد، باید منتظر ماند و دید که آیا «چالیوود» قادر خواهد بود با تسلط بر هالیوود، توجه کمپانی‌های معتبر فیلمسازی را به خود جلب کند؟ جاپلین در آغاز راه موفق شده با هزینه‌ای بالغ بر ۱۰ میلیون پوند، ستاره‌های سینمای

هالیوود همچون کاترین زتاجونز، نیکول کیدمن، جان تراولتا و لئوناردو دی‌کاپریو را در مراسم خبرسانی موضوع چالیوود به شرق چین بکشاند. او رئیس گروه دالیان واندلست و فعالیت اصلی این گروه خریداری، اداره و توسعه مکان‌های سینمایی هنری در چین است، به‌طوری‌که AMC Entertainment در اختیار این گروه است و این گروه، رسماً به‌عنوان بزرگ‌ترین گرداننده تئاتر و فیلم در سرتاسر جهان شناخته می‌شوند. «چالیوود»، قرار است تا پنج‌سال دیگر (۲۰۱۷) راهاندازی شود و برای این منظور پنج‌میلیون پوند سرمایه و زمینی به مساحت صدهارزافوت‌مربع در نظر گرفته شده و پیش‌بینی شده است سالانه ۳۰ فیلم خارجی و صد فیلم چینی از این متروپولیس سینمایی چین تولید و عرضه شود. سایر امکانات «چالیوود» را هشت هتل، یک سینمای عظیم،الچنه با پنج‌هزار صندلی، یک پارک موضوعی در رقابت با دیزنی‌لند با امکانات تفریحی و بازی‌های سینمایی، سالن‌های ویژه صیافت و برگزاری جشن‌ها، یک موزه ویژه سینما، یک خیابان طولانی ساحلی، یک بیمارستان، یک نمایشگاه ماشین دایمی و یک باشگاه قایقرانی ۳۰۰ پهلویگر، تشکیل می‌دهد. در قرن ۲۱، پول و ایده توانسته افراد سرشناسی را به جهان عرضه کند، آیا وانگ جی‌نلین خواهد توانست سینمای چین را از یک شهرک کوچک در هالیوود به یک شهر بزرگ یعنی «چالیوود» ارتقا دهد؟

رای نهایی داوران اعلام شد

«گذشته» ایران در «اسکار»

تهیه‌کننده «در بند»: این انتخاب خجالت‌آور است

را که زبان بومی ندارد، به‌عنوان نماینده کشور به این آکادمی معرفی کنیم؟»

کیمیایی: از «در بند» چیزی کسر نشد

هیات انتخاب بهترین فیلم ایرانی برای شرکت در اسکار هشتادوششمین دوره از رقابت‌های اسکار نوشته شد. سرانجام در هفتمین روز از مهرماه سه‌روز مانده به پایان معرفی نماینده‌های خارجی، هیات ایرانی انتخاب تصمیم خود را گرفت و فیلم گذشته نماینده ایران در این رقابت شد. امیر اسفندیاری سخنگوی کمیته انتخاب فیلم ایرانی در خبری رسمی با اعلام نام این فیلم گفت: «کمیته انتخاب فیلم پس از ورود به بحث در خصوص دو نامزد نهایی، فیلم‌های «در بند» ساخته پرویز شهبازی و «گذشته» ساخته اصغر فرهادی، در یکی از چالشی‌ترین جلسات ادوار اخیر، اقلیت به معرفی «گذشته» به فرهنگستان علوم و هنرهای سینمایی رای داد.» به گفته اسفندیاری، اعضای کمیته با تاکید بر ارزش‌های غیرقابل‌انکار دو فیلم، با توجه به مباحثات به‌عمل آمده در جمیع جهات، از اهمیت موضوع زبان و فرهنگ ایرانی و صنعت کنونی سینمای ایران تا برخورداری از بیشترین احتمال موفقیت و توجه به راهبردهای آینده سینمای ایران در تاثیرگذاری مستقیم بر جریان تولید در سایر کشورها، با مطالعه دقیق تاریخچه و مقررات جایزه اسکار بهترین فیلم خارجی زبان، در نهایت به انتخاب فیلم «گذشته» ساختند.

اصغر فرهادی رای دادند و توافق کردند. اما انتخاب فیلم گذشته هر چند با استقبال خوبی از سوی اهالی سینما روبه‌رو شده، منتقدانی هم داشت. یکی از این منتقدان البته تهیه‌کننده فیلم در بند بود که در واکنشی سی‌بلقه به این انتخاب اعتراض کرد و آن را تحقیر سینمای ایران دانست. امیر سمواتی در

گفت‌وگو با ایسنا با زیر سوال بردن رای هیات داوران این انتخاب را «خجالت‌آور» خواند و گفت: اعضای کمیته‌ای که فیلم انتخابی ایران به آکادمی اسکار را برگزیدند، مشخص کنند که اطلاعات خود را چگونه به‌دست آوردند؟! چرا که معتقدم بخش بین‌الملل بیاد سینمایی فارابی اطلاعات غلطی را در این باره به آنها داده است. آقایان امیر اسفندیاری (مدیر بخش بین‌الملل بنیاد سینمایی فارابی) و وحجت‌الله ایوبی (رئیس سازمان سینمایی) باید پاسخگوی انتخاب صورت گرفته باشند. با وجود علاقه‌ای که به اصغر فرهادی و آثارش دارم، معتقدم «گذشته» به ایران هیچ ربطی ندارد و آقای اسفندیاری باید توضیح دهد کدام بخش از مقررات اسکار تغییر کرده که ما می‌توانیم فیلمی

به مناسبت درخشش «۱۲ سال برد» استیو مک کوئین در جشنواره تورنتو

وقتی سینما قطعه‌ای موسیقایی می‌شود

امیرگنجوی . دکترای مطالعات سینما

وایسین اثر استیو مک کوئین که هفته گذشته در جشنواره تیف تورنتو برای اولین‌بار پخش شد، با تحسین و تشویق‌های جامعه منتقدان و مردم روبه‌رو شد. استقبال مردمی از فیلم چشمگیر بود و این اثر برنده جایزه بهترین فیلم از نگاه مخاطبان سال جشنواره تورنتو شد. همان‌طور که عنوان فیلم – ۱۲ سال برده – مشخص می‌کند، فیلم پیرامون زندگی «سالومون نونابه» نوازنده ویولن ساکن نیویورک است که پس از زنده‌شدن به‌جنب برده شده و در آنجا ۱۲ سال به‌عنوان برده به کار گرفته می‌شود. فیلم به نمایش زندگی در این ۱۲ سال و تقای او در راه آزادی می‌پردازد. برخلاف آنکه عنوان اثر تا حد زیادی از محتوای آن را بر ملا ساخته است، اما جذابیت تماشای اثر از بین نرفته؛ با تمرکز بر تقایل روزمره سالومون و نمایش تقای «بدن» در راه دستیابی به استقلال، استیو مک کوئین داستانی فوق‌العاده گیرا خلق کرده است. در این هجوم بی‌رحمانه بر بدن، کارگردان به‌هیچ‌عنوان مغلوب کلیشه‌نشده، سینمای مک کوئین سینمای بدن‌های زجر کشیده است. مک کوئین در «هنگر» نشان داد که استاد خلق اوضاعی استثنائی؛ جورجیو آگامبنی است؛ وضعیتی که در آن بدن فرد در یک کمپ محصور می‌شود و فرد از هر گونه مالکیتی بر بدن محروم شده. در ادامه همین سنت، در فیلم مورد بررسی نیز تاکید زیادی بر بدن وجود دارد. در نگاه فیلم تفاوتی میان فاشیسم و برده‌داری از نظر نوع برخورد با بدن وجود ندارد؛ هر دو رژیم در فکر تسلط بر بدن آدمی هستند و از هر گونه تحقیری شامل لخت کردن و شکنجه‌دادن در این زمینه خودداری نمی‌کنند. اما قراردادن برده در وضعیت خاص آگامبنی، مک کوئین مشخص می‌کند مساله کسی که برده می‌شود دسترسی به آگاهی و دانش به‌تنهایی نیست. مساله اصلی برده حفظ حیات است که برای از بین‌رفتن آن فرد مجبور به هر کاری می‌شود او مجبور است آگاهی خویش را نفی کند و خود نیز گاه سبیل به اهرمی که زور را به‌دیگران تحمیل می‌کند، شود. در اینجا نقطه قوت کار مک کوئین در آن است که مخاطب با طیف گوناگونی از شخصیت‌ها در فیلم

عکس: عباس عطار / آژانس مگنوم

دانستن تکنیک است، ربط داده‌ها... پیدایش این همایی‌ها یا تمثیل‌سازی یا وجدان دآوری به گفت‌وگوها بیاید. ربط‌ها و پیدایی ناشناخته‌ها به شناخته‌های معلوم همراه با دانستگی باشد. «کیمیایی با ادای احترام به همه فیلم‌هایی که دآوری شدند و ۱۲ فیلم نهایی می‌نویسد: از میان این‌ها من دو فیلم در کنار هم، مقد و هیا اعتبار ماندم. باشد که عقیده تندرست با مهر بیاید که مهر با وجدان هنرمند است حتی اگر درباره بی‌مهری قضاوت کنند. فیلم «گذشته» اثر آقای اصغر فرهادی و فیلم «در بند» اثر آقای پرویز شهبازی» او سپس به ویژگی‌های این دو فیلم اشاره می‌کند: «در بند» داوران را به بند کرد و در بند فیلم «گذشته» شد، در هم شدند. پر از اعتبار، پر از سینما و پر از تعهد، ابزار و کلمات قدیمی‌اند. باید از آنها معنای تازه‌ای ساخته شود. هر دو سینمای قصه‌گو که پیدایش اسطوره و حمله از قصه‌گویی آغاز می‌شود. «در بند» با موضوعی ایرانی، با پرداختی از سینمای متداول مستقل، آمده از سینمای معترض و فیلم «گذشته» صاحب یک سینمای متاثر از گرامر سینمایی جهان، پر از دانایی‌های یک فیلمبردار، بسازی بازیگران و چرخیدن در یک خاله کوچک، بدون گم کردگی و خلاف راه، به نوشته کیمیایی، از فیلم «در بند» چیزی کسر نشده؛ در بلندی ایستاد و فیلم «گذشته» با یک عقیده پیش‌بینی‌شده روبه‌رو شد که به قضاوت‌های سینمای آمریکا، خصوصاً شناخت شیوه کارگردانی آقای اصغر فرهادی آشنا است. کیمیایی در این بخش از گزارش خود به نحوه دآوری نهایی اشاره کرد و نوشته: «دوری در دو شکل خود قضاوت می‌شود: واقعی – عینی و ارزشی. گمان‌ها راه‌های زیادی را درباره شناخت پیشنهاد می‌کنند، اما هیچ‌گاه نمی‌توان از راه گمان به شناخت و از این شناخت به حقیقت ناپیدایی قضاوت در هنر‌ها رسید. باطمینان می‌گویم در این قضاوت‌ها، به وقت پایان، اشکی پنهان با ماست. نکتد بادی آشنا و بر حق به یادبان دیگری بوزد؟ فیلم «گذشته» ساخته اصغر فرهادی انتخاب شد»

همه ویژگی‌های گذشته

به این ترتیب اصغر فرهادی برای بار سوم این فرصت

را پیدا کرد که در رقابت با سینماگران دیگر کشورها با نام سینمای ایران وارد این رقابت شود. او پیش از این در سال‌های ۲۰۰۹ تا «درباره‌الی» و ۲۰۱۱ تا فیلم «جدایی نادر از سیمین» نماینده ایران بود که توانست در شصت‌وچهارمین دوره، مجسمه طلایی بهترین فیلم خارجی را از آن خود کند. ایران در شصت‌ونهمین دوره از رقابت‌های اسکار به‌دلیل تحریم این رویداد جهانی از سوی وزارت ارشاد وقت، با وجود انتخاب فیلم «یک حبه قند» نماینده‌ای نداشت. حالا این بار فرهادی با فیلمی از سوی ایران معرفی شده که از زمان نخستین نمایشش با استقبال خوبی از سوی منتقدان و مجلات معتبر سینمایی جهان روبه‌رو شده. بسیاری از این منتقدان پیش‌بینی کرده‌اند این فیلم می‌تواند یکی از چهار گزینه اصلی کسب اسکار بهترین فیلم خارجی باشد. البته منتقدان با توجه به ساختار گذشته از احتمال بالای نامزدی این فیلم در دو رشته بازیگری و فیلمنامه و فیلمبرداری گفته‌اند. این منتقدان به‌خصوص بعد از دریافت نخل طلای بازیگر توسط برنیس بژو در جشنواره کن این شناس را به او می‌دهند که در کنار طاهر رحیم و علی مصفا از شناس‌های نامزدی برای کسب اسکار بازیگری باشد. بژو در سال ۲۰۱۰ نیز با فیلم آرتیست نامزد دریافت اسکار بازیگری نقش مکمل بود که رقابت را به اوکتاویو اسپاسر واگذار کرد. گذشته، جدا از رای منتقدان جهانی و داخلی ویژگی‌هایی دارد که می‌تواند در معرفی در فصل جوایز سینمایی در اواخر ژانویه ۲۰۱۴ تا نیمه فوریه که برندگان اسکار معرفی می‌شوند، کمک کند. شاید مهم‌ترین ویژگی این فیلم داشتن تهیه‌کننده و پخش‌کننده بین‌المللی است که دو شرکت ممنو به‌عنوان تهیه‌کننده و سونی پیکچرز به‌عنوان پخش‌کننده این فیلم را حمایت می‌کنند. این فیلم در رتبه‌بندی جهانی نیز از موقعیت خوبی برخوردار است و در ایران، اروپا و آمریکای شمالی از فروش خوبی برخوردار بوده. حالا در شش‌ماه آینده باید منتظر ماند و دید بار دیگر نام اصغر فرهادی و فیلم گذشته در سالن کداک تریبوتوری‌لیه‌یز شنیده می‌شود؟

چهره روز

با نظارت بهروز غریب‌پور

۶۰ عروسک لیلی و مجنون آماده شد

• شرق: بهروز غریب‌پور که در چند سال گذشته همه توانش را برای به روی صحنه آوردن ابراهای عروسکی گذاشته، این روزها درگیر اپرای عروسکی لیلی و مجنون است؛ اپرایی که می‌گوید نییمی از عروسک‌هایش آماده شده و بعد از پایان اجرای اپرای مکبث تمرین‌هایش را شروع می‌کند. غریب‌پور در گفت‌وگو با «شرق» گفته: «در حال حاضر بخش عمده ساخت عروسک‌ها که شامل مرحله‌ی چون طراحی، قالب‌گیری، دوخت لباس و در نهایت شخصیت‌پردازی صورت‌تک‌ها می‌شود؛ انجام شده است و خوشبختانه تا امروز ساخت نزدیک به ۶۰ عروسک به پایان رسیده است.» «لیلی و مجنون»

که اولین اپرای دنیای اسلام لقب گرفته است، توسط «اوزیر حاجی بیف» نوشته شده و علاوه بر آن اشعار این اپرا بر پایه داستان «لیلی و مجنون» که توسط «محمد فضولی» شاعر آذربایجانی به نظم کشیده شده، نوشته شده است. بهروز غریب‌پور از زمان تشکیل گروه تئاتر عروسکی «آران» فکر اجرای اپرای «لیلی و مجنون» را در سر داشت. او همچنین در مورد تامین هزینه‌های این اپرای عروسکی گفت: «تاکنون هیچ‌گونه حامی مالی نداشتیم و به نوعی طی یک حرکت خودجوش مواد مورد نیاز را از طریق فروش اجراهای قبلی فراهم کرده‌ایم. به نحوی که با وجود این شرایط اقتصادی، برای فراهم کردن هزینه‌های نمایش به زانو درآمدید؛ این در حالی است که اجراهای عروسکی باعث مباحثات در داخل و خارج از کشور است چراکه محصول فرهنگی‌ما است و شامل ادبیات فاخر کشورمان و همچنین برگرفته از تعزیه و اپرای غربی است و در نهایت تبدیل به یک اثر شاخص ایرانی در جهان شده است؛ اما متأسفانه به‌طور شایسته‌ای از آن حمایت نمی‌شود.» او ابراز امیدواری کرده؛ با تغییراتی که در حوزه معاونت هنری صورت گرفته و با توجه به اینکه آقای مرادخانی در شروع اپرای «رستم و سهراب» کمک بسزایی در زمینه شکل‌گیری اپرای عروسکی کرده‌اند؛ خود ایشان برای رفع این مشکل تدبیری اتخاذ کنند.

کنسرت بزرگ

روز به
نعمت الهی

همراه با دسینی

مراکز فروش بلیط

دفتر مرکزی: ۸۸۲۰۹۵۹۳۰	ققتوس: ۲۲۷۳۸۰۰۷
تکین: ۸۸۰۸۴۲۷۶	۲۲۷۲۸۰۰۷
سیاه و سفید: ۶۶۹۵۲۴۹۷	پرشی: ۸۳۸۸۰
دارینوش: ۲۲۰۰۰۴۰۰	پاز: ۲۲۵۸۷۸۴۶

اوپال‌های

دسینی

Dessini®
Enchanting Modern Life

www.irandessini.com